

Acum că am definit neprihănirea, suntem într-o poziție mai bună de a defini păcatul, prin comparație cu neprihănirea, într-un mod mult mai holistic. Am spus mai devreme că neprihănirea este natura lui Dumnezeu care definește caracterul Său și modalitățile Sale de a face toate lucrurile. 2 Petru 1:2-4 spune că cei ce sunt în Cristos au devenit și ei părtași la natura divină a lui Dumnezeu și la neprihănirea Sa:

2 Petru 1:2-4 (BTF2015)

² Har și pace să vă fie înmulțite prin cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului nostru Isus.

³ Așa cum dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit toate lucrurile pentru viață și evlavie, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat la glorie și virtute

⁴ Prin care ne sunt dăruite cele mai mari și prețioase promisiuni, ca prin acestea să *deveniți părtași naturii dumnezeiești*, ați scăpat de putreziciunea care este în lume prin poftă.

Doar uitându-ne la definiția neprihănirii, putem deduce două lucruri despre păcat. În primul rând, păcatul este și el o natură, la fel cum neprihănirea este o natură. De fapt, Biblia arată că toate ființele umane se nasc pe acest pământ cu o natură de păcat în spiritul lor care a fost moștenită de la primul om, Adam. În al doilea rând, păcatul este tot ceea ce Dumnezeu nu este.

Păcatul este exact opusul neprihănirii, caracterului lui Dumnezeu și căilor Sale de a face lucrurile.

Putem vedea acest contrast ilustrat în multe pasaje ale Bibliei. Să citim doar câteva dintre ele:

Romani 6:18 (BTF2015 & RMNN)

¹⁸ Și fiind făcuți liberi față de *păcat*, ați devenit robii *neprihănirii*.

Romani 6:20 (NTR & RMNN)

²⁰ Căci atunci când erați sclavi ai *păcatului* erați liberi în ce privește *neprihănirea*.

2 Corinteni 5:21 (BTF2015 & RMNN)

²¹ Fiindcă pe cel ce nu a cunoscut păcat, l-a făcut *păcat* pentru noi, ca noi să fim făcuți *neprihănirea* lui Dumnezeu în el.

Ca și neprihănirea, există păcat pozițional și păcat practic sau, mai bine spus, păcat moștenit și păcat manifestat. Păcatul moștenit sau neprihănirea moștenită determină destinul tău etern și au de-a face în principal cu osândirea veșnică și respectiv, cu mântuirea veșnică, în timp ce păcatul manifestat și neprihănirea manifestată au de-a face

cu calitatea vieții tale aici pe pământ, precum și cu răsplătirile veșnice după această viață. Oamenii care rămân cu o natură de păcat prin neacceptarea jertfei lui Isus, vor merge la condamnarea veșnică în lacul de foc după moartea fizică, indiferent de câte fapte bune și neprihănite au făcut în timp trăiau pe pământ. Prin contrast, cei care își schimbă natura păcatului într-o natură neprihănită și sunt transferați de la moarte la viață prin acceptarea jertfei lui Isus pentru păcatele lor (Ioan 5:24), vor merge la mântuirea veșnică în prezența lui Dumnezeu după moartea fizică, chiar dacă au mai făcut fapte păcătoase în viața lor pe pământ. Salvarea lor veșnică este asigurată de natura lor neprihănită primită prin credință ca dar gratuit și nu de faptele lor neprihănite sau de neprihănirea manifestată.

Cum ar trebui să definim „păcatul manifestat” care însoțește natura păcătoasă sau care este încă prezent uneori chiar și la oamenii cu o natură neprihănită? În ochii celor mai mulți credincioși, păcatul manifestat se rezumă doar la fapte imorale și rele, care au fost prima dată evidențiate de conștiința umană la căderea primului om, apoi de Legea lui Moise ca încălcări ale celor Zece Porunci și mai târziu de predica lui Isus de pe munte, unde El a extins legea morală la nivelul gândurilor și intențiilor inimii (Matei 5-7). În cele din urmă, apostolul Pavel a descris în detaliu în epistolele sale acest tip de manifestări ale păcatului, în pasaje

precum Efeseni 5:3-4, 1 Corinteni 6:9-10, Galateni 5:10-21 și Coloseni 3:5-9. Acestea sunt: imoralitate sexuală, adulter, homosexualitate, impuritate, poftă trupească, necurăție de orice fel, lăcomie, obscenitate, vorbire nesăbuită, defăimare, limbaj abuziv, bârfă, idolatrie, furt, minciună, beție, abuz, vrăjitorie, ură, invidie, gelozie, ceartă, mânie, furie, ambiție egoistă, disensiune, crimă, dorințe rele, viclenie și răutate. Aceste fapte și atitudini păcătoase sunt toate păcate de comitere, în mare parte externe, și ele sunt cele mai evidente dintre toate comportamentele păcătoase. Apoi, există păcate de omitere cum ar fi atunci când credincioșii pot face un bine și totuși nu îl fac (Iacov 4:17), sau când nu-L iubesc pe Dumnezeu cu toată inima și pe aproapele lor așa cum Isus i-a iubit pe ei.

Însă, există și alte fapte păcătoase de omitere care sunt mai puțin evidente, dar totuși păcătoase în ochii lui Dumnezeu. Dacă îți amintești, am menționat undeva pe la începutul acestei cărți că neprihănirea nu constă doar în moralitate, deși moralitatea este inclusă în ea. Neprihănirea este mult mai mult decât atât; ea constă în natura, caracterul și căile lui Dumnezeu de a face lucrurile. Neprihănirea include ștergerea tuturor păcatelor prin jertfa lui Isus, precum și vindecarea, prosperitatea, binecuvântarea, victoria, pacea, bucuria, înțelepciunea și viața veșnică. Din moment ce păcatul este opusul neprihănirii și opusul naturii lui Dumnezeu, atunci permiterea în viața noastră a bolii, a sărăciei, a lipsei financiare, a datoriilor, a lipsei de pace și bucurie, a îngrijorării, a tristeții, a melancoliei, a depresiei, a stresului, a eșecului sau fricii de orice fel, a îndoielii de sine, a mâncatului excesiv, etc. este, de asemenea, păcat.

Da, ai citit bine ce am scris: permiterea bolii în trupul tău este păcat.

Resemnarea în fața lipsei, sărăciei și datoriilor din viața ta este păcat. A fi stresat și îngrijorat este păcat. Sunt conștient că ceea ce tocmai am spus ar putea veni ca și un șoc pentru mulți, pentru că probabil nu ne-am gândit niciodată la păcat în acest fel. Înainte să respingeți și să renunțați la această învățătură, permiteți-mi să vă ofer argumentele biblice pe baza cărora eu cred că păcatul include toate acele lucruri.

Îți poți imagina vreodată pe Dumnezeu Tatăl, pe Duhul Sfânt sau pe Isus ca fiind stresați, îngrijorați, înfricoșați, bolnavi, săraci, triști, nesiguri sau deprimați? Nu, desigur că nu, aceste atribute nici măcar nu pot fi menționate în legătură cu Dumnezeu. A existat vreuna dintre aceste fațete ale morții în creație în Grădina Edenului înainte de căderea omului? După cum

știm din Biblie, Dumnezeu nu le-a inclus în creația Sa a lumii și a omului. Când au intrat în lume aceste stări păcătoase? Ele au intrat toate când omul nu a ascultat de Dumnezeu și păcatul a intrat în lume. Toate acestea sunt manifestări ale păcatului și ale morții. Crezi cumva că vreunul dintre aceste efecte ale morții va fi prezent în cer în viața viitoare? Nu, desigur că nu, chiar și acum ele nu există în prezența lui Dumnezeu sau pe undeva în al treilea cer. Mai mult, Biblia spune în 1 Corinteni 3:16 și 1 Corinteni 6:19 căci credincioșii născuți din nou în Cristos au devenit templul Duhului Sfânt. Să le citim:

1 Corinteni 3:16 (BTF2015)

¹⁶ Nu știți că *sunteți templul lui Dumnezeu* și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

1 Corinteni 6:19 (BTF2015)

¹⁹ Ce? Nu știți că *trupul vostru este templul Duhului Sfânt* care este în voi, pe care Îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri?

Dacă ne uităm în Vechiul Testament și ne gândim la Cortul Întâlnirii sau la templele fizice ale lui Dumnezeu, a fost vreodată permisă în ele vreun fel de pângărire sau necurăție? Nu, nimic de acest fel nu era permis. Întrucât trupurile noastre au devenit templul Duhului Sfânt, orice întinare a trupului nu ar trebui lăsată să rămână în trup. Boala este o întinare și un defect al trupului, o imperfecțiune care nu ar trebui să fie lăsată să rămână în trupurile noastre, ca și noi creații în Cristos, chiar dacă ea ne atacă trupurile.

Să vedem o altă dovadă din Biblie că păcatul include într-adevăr toate aceste lucruri. Romani 14:23 spune că orice nu este din sau prin credință este păcat. Mai mult decât atât, Evrei 11:6 spune că fără credință este imposibil să-i fii plăcut(ă) lui Dumnezeu. Acum, s-ar putea să întrebăm: „Credința în ce?” Credința în Cuvântul lui Dumnezeu sau în Cuvântul Harului sau în Cuvântul lui Cristos. Acest Cuvânt este manualul de instrucțiuni de funcționare al noii creații. Romani 10:17 spune următorul lucru:

Romani 10:17 (BTF2015)

¹⁷ Astfel *credința* vine prin auzire, iar auzirea prin *cuvântul lui Dumnezeu*.

Tot ceea ce nu este din credința în Cuvântul lui Dumnezeu este păcat și fără credință în Cuvântul lui Dumnezeu este imposibil ca cineva să-i placă lui Dumnezeu.

Primul act al credinței în Cuvânt este primirea salvării prin har și numai prin credință (Efeseni 2:8) și intrarea în Împărăția lui Dumnezeu. Însă, după intrarea în Împărăția lui Dumnezeu, tot ceea ce nu este prin credință în Cuvântul Lui pe acest pământ este păcat. Acceptarea bolilor și a slăbiciunilor în trupul nostru este lipsă de credință în ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că vindecarea a fost cumpărată pentru noi cu sângele lui Isus la cruce. Cultivarea stresului și a îngrijorării în viața noastră este lipsă de credință în promisiunile lui Dumnezeu de protecție și resurse. A fi fricos sau nesigur este lipsă de credință în dragostea lui Dumnezeu. 1 Ioan 4:18 spune că dragostea perfectă alungă frica. Când știi cu toată ființa ta că Dumnezeu te iubește și că El este mereu de partea ta, nu te temi de nimic. A fi înfricoșat în orice fel și a fi conștient de dragostea lui Dumnezeu nu pot coexista împreună. Pofta și imoralitatea sexuală sunt lipsa de credință în ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu că am primit un spirit de înfrânare la salvare (2 Timotei 1:7). Romani 6:7, 11 spun următoarele:

Romani 6:7 (NTR)

⁷ Căci, cine a murit cu adevărat (*în Cristos*), a fost eliberat de păcat.

Romani 6:11 (BTF2015)

¹¹ Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.

În lumina acestei definiții cuprinzătoare a păcatului, aceste pasaje pot fi citite și înțelese, de asemenea, în felul următor: dacă am murit în Cristos, am fost eliberați de boală, sărăcie, stres, depresie, frică, nesiguranță și eșec. Noi trebuie să fim conștienți de faptul că suntem morți într-adevăr față de boală, sărăcie, stres, depresie, frică, nesiguranță și eșec și suntem vii pentru Dumnezeu în Cristos. Să vedem încă două pasaje în care putem înlocui păcatul cu

boala și toate celelalte fațete ale morții:

Romani 6:14 (BTF2015)

¹⁴ Fiindcă *păcatul nu va avea domnie asupra voastră*; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

Romani 8:2 (BTF2015)

² Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus *m-a eliberat de legea păcatului și a morții*.

Boala, lipsa, datoriile, stresul și eșecul nu vor avea stăpânire asupra noastră, pentru că suntem sub har. Harul include vindecare, binecuvântare, succes, odihnă, pace, bucurie și înțelepciune. Legea Duhului de viață în Cristos Isus ne-a făcut liberi de legea bolii și a morții sau de legea sărăciei și a morții și așa mai departe. Puteți pune în aceste pasaje oricare dintre atributele morții în loc de cuvântul „păcat”, deoarece acestea sunt echivalente. Această înțelegere schimbă totul, nu-i așa? Cu siguranță a schimbat totul pentru mine. Mi-a întărit determinarea și hotărârea de a eradica boala, lipsa, stresul și îngrijorarea din viața mea cu orice preț, deoarece aceste efecte ale morții sunt ilegale pentru credincioșii în Cristos. Deși boala, sărăcia, stresul, îngrijorarea și frica sunt considerate o parte normală a vieții de cei mai mulți oameni, ele nu sunt deloc normale pentru creștini. Noua creație în Cristos nu este doar o ființă umană obișnuită, ci o ființă supranaturală.

Acum, prin includerea tuturor manifestărilor naturii păcătoase, ca boala și sărăcia, în definiția păcatului, putem avea acces la noi perspective și asupra comportamentelor și dependențele noastre păcătoase.

Prima concluzie constă în faptul că Dumnezeu nu este ofensat, mâniat sau supărat de comportamentele noastre păcătoase, în același mod în care El nu este ofensat atunci când suntem bolnavi sau în lipsă.

El nu mai poate fi mâniat din cauza faptelor noastre păcătoase, pentru că toată mânia Lui pentru ofensele noastre a fost revărsată o dată pentru totdeauna pe Isus Cristos la cruce. Comportamentele noastre păcătoase nu schimbă inima de dragoste a lui Dumnezeu față de

noi, la fel cum boala și lipsa nu schimbă inima Lui față de noi. Comportamentele noastre păcătoase ne fac să suferim și ne distrug în același mod în care boala și lipsa aduc suferință. Mai mult, binecuvântările noastre nu sunt afectate în niciun fel din partea lui Dumnezeu de faptele noastre păcătoase, pentru că El nu le acordă în timp, în funcție de nivelul nostru de sfințenie, ci El le-a dat deja pe toate gratuit în Cristos. Nu în ultimul rând, siguranța noastră eternă a mântuirii nu este afectată de faptele noastre păcătoase, în același mod în care nu este afectată de boală și lipsă. Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu este întristat atunci când facem fapte păcătoase, în același mod în care El este întristat atunci când suntem bolnavi, în lipsuri, deprimați sau stresați. Conform Efeseni 4:30, Duhul Sfânt este întristat de păcat. Însă, întristarea nu este mânie sau furie, ci mai degrabă durerea inimii cauzată de dragoste, pe care o trăiește Dumnezeu când ne vede distrugându-ne pe noi înșine și destinele noastre prin comportamente păcătoase și dependențe. Este aceeași durere pe care El o simte ca Tată când ne vede suferind inutil de boală, lipsă, depresie sau frică, mai ales din moment ce El a oferit deja o soluție puternică pentru toate aceste tipuri de moarte în Fiul Său, Isus Cristos. El este mâhnit când nu profităm de harul pe care ni l-a acordat în Cristos. Neprihănirea și dreptatea lui Dumnezeu nu sunt afectate în niciun fel de păcatele noastre, inima Lui față de noi nu este afectată și nici părtășia Lui cu noi. Însă, noi suntem afectați într-un mod negativ de faptele păcătoase, pentru că permitem morții să se infiltreze în ființele noastre și să diminueze capacitatea credinței de a materializa toată moștenirea pe care Dumnezeu ne-a lăsat-o în tărâmul spiritual.

Păcatul afectează calitatea vieții noastre aici pe pământ.

A doua perspectivă este că mijloacele naturale și supranaturale de schimbare a comportamentului și de sfințire, se pot suprapune și se pot completa reciproc până la un punct, la fel cum se întâmplă cu boala.

Când ești bolnav, în funcție de tipul de boală, poți folosi unele mijloace naturale pentru a te face bine, cum ar fi tratamente medicale sau intervenții chirurgicale, pe care Dumnezeu le poate binecuvânta. Aceste metode pot remedia diverse probleme de sănătate, fie temporar, fie permanent. Însă, există și o cale mai bună, o modalitate supranaturală de vindecare numai prin credință și har, care nu intră neapărat în conflict cu căile medicale naturale și nici nu le anulează, dar care este, de asemenea, eficientă în vindecarea bolilor incurabile și a

oricărui tip de afecțiune trupească la care lumea medicală nu are soluție, cum ar fi: cancer, sida, diabet, orbire, surditate, infertilitate și diverse alte condiții. Când ne confruntăm cu aceste situații imposibile, nu avem altă opțiune decât să punem credința (nu doar speranța) pur și simplu în Cuvântul lui Dumnezeu despre vindecare cu perseverență și răbdare până când vindecarea divină se manifestă. Nu putem adăuga niciun efort uman la aceste vindecări, decât să ne menținem mintea concentrată pe ceea ce a spus Dumnezeu despre vindecarea noastră până când harul este eliberat și boala este îndepărtată.

La fel, când vine vorba de fapte și comportamente păcătoase, unele dintre acestea pot fi schimbate prin mijloace naturale prin propriile tale eforturi, deși această schimbare nu este întotdeauna garantată pe termen lung.

Cea mai eficientă modalitate de schimbare și sfințire de lungă durată este harul prin simpla credință, mai ales când vine vorba de tot felul de dependențe și domenii din viața ta în care ești slab și te lupți de mult timp.

Vorbesc despre acele domenii în care ai încercat tot ceea ce ai știut să fii liber fără nici o victorie semnificativă și permanentă, acele domenii în care te simți fără speranță și simți că nu vei putea fi niciodată liber. Așa cum nu poți face nimic în legătură cu o boală pentru care nu există nici un remediu medical, ci doar să crezi în puterea crucii, la fel trebuie să abordezi sfințirea ta. De cele mai multe ori, ne grăbim să încercăm să ne schimbăm pe noi înșine moral, deoarece simțim că mijloacele și deciziile pentru a deveni mai buni sunt ușor accesibile și la dispoziția noastră imediată și nu insistăm să învățăm cum să folosim mijloacele credinței pentru a elibera harul în acele domenii, care să producă schimbări supranaturale de durată. Mulți oameni se bazează pe voința și hotărârile lor puternice pentru a corecta defecte morale sau vicii, care pot fi eficiente pentru o perioadă de timp, dar implică efort uman și este o zbatere pentru rezultate pe termen scurt de cele mai multe ori. Soluția mai bună și dată de Dumnezeu pentru orice schimbare de comportament este credința și perseverența în har. S-ar putea să nu vezi rezultate imediate ca atunci când folosești voința, deoarece este nevoie de timp pentru ca credința și convingerea în Cuvânt să crească, dar o dată ce harul este eliberat, schimbarea este fără efort. Voi avea mai târziu un capitol separat despre sfințire, dar am vrut doar să ating un puțin aici această nuanță subtilă din viața noastră de credință.

După ce ați citit toate aceste lucruri despre conceptul de păcat, puteți începe să pătrundeți cât de departe am deviat, ca și trup al lui Cristos, de viața pe care Dumnezeu a intenționat-o pentru noi credincioșii să o trăim aici pe pământ? Visăm și ne concentrăm atât de mult pe viața de după moarte încât ne scapă și trece pe lângă noi viața pe care ar trebui să o trăim aici pe pământ în deplină neprihănire. De asemenea, puteți vedea cât de imposibil este pentru noi credincioșii să încercăm să trăim neprihănirea prin propriile noastre eforturi? Putem doar să o mimăm poate, dar fără a trăi în acea neprihănire divină autentică care curge doar prin credință. Umblarea în neprihănire este o lucrare supranaturală care necesită credință. A trăi în neprihănire nu înseamnă a te lupta și a te concentra conștient asupra modului în care să fii mai bun din punct de vedere moral sau de a face cât mai multe fapte bune. Din această cauză singurul tip de viață plăcut lui Dumnezeu este cel trăit prin har prin credință. Pentru a trăi prin credință în mod regulat, trebuie să ne expunem cât mai mult posibil la Cuvântul lui Dumnezeu, să medităm la el, să-l declarăm și să ne rugăm în limbi, până când procesele noastre mentale, viața gândurilor, și emoțiile noastre sunt atât de modificate și acordate la Duhul Sfânt încât harul și puterea curg prin noi continuu și ne fac să umblăm în neprihănire inconștient și fără efort.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Ce este păcatul?](#)